

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)
SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)
SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie ze skargi Z. B. o wznowienie postępowania
w sprawie z powództwa Z. B.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w T.

o zapłatę, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia
17 kwietnia 2012 r., sygn. akt [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2013 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 5 czerwca 2012 r.,

- 1) oddala zażalenie,**
- 2) zasądza od skarżącego na rzecz Skarbu Państwa Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1000,- (jeden tysiąc) złotych
tytułem kosztów postępowania zażaleniowego,**
- 3) odmawia adwokatowi G. C. przyznania wynagrodzenia z tytułu
udzielenia skarżącemu pomocy prawnej z urzędu.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w R. odrzucił skargę powoda Z. B. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 17 kwietnia 2012 r. w sprawie [...] przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego w T. Powód jako przyczynę wznowienia wskazał art. 401 w związku z art. 379 pkt 6 i art. 17 pkt 4 oraz art. 17 pkt 4⁴ k.p.c. Przyczyną odrzucenia skargi było stwierdzenie przez Sąd Okręgowy jej niedopuszczalności na podstawie art. 401 pkt 1 k.p.c., uznając, że przepis ten nie pozwala przyjąć, że wznowienie postępowania uzasadnia przesłanka nieważności określona w art. 379 pkt 6 k.p.c., na którą wskazuje powód, a która w niniejszej sprawie w istocie nie miała miejsca (tj. nieważność postępowania w sytuacji, gdy sąd rejonowy orzekł w sprawie, w której sąd okręgowy jest właściwy bez względu na wartość przedmiotu sporu).

W zażaleniu pełnomocnika, ustanowionego dla powoda z urzędu zarzucone zostało zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 410 § 2 k.p.c. poprzez niewezwanie powoda do uprawdopodobnienia okoliczności dopuszczalności wznowienia oraz art. 328 § 2 k.p.c. poprzez nieustosunkowanie się sądu w uzasadnieniu do merytorycznych twierdzeń powoda dotyczących podstaw do wznowienia postępowania. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i wznowienie postępowania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego z urzędu.

W odpowiedzi na zażalenie Skarb Państwa Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa wniósł o oddalenie zażalenia oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Z treści zażalenia nie wynikają żadne okoliczności, które by uzasadniały jego wniesienie. Według art. 410 § 2 k.p.c., na którym to przepisie - naruszonym przez Sąd Okręgowy, zdaniem skarżącego – oparte jest całe

zażalenie wynika, że na żądanie sądu skarżący powinien uprawdopodobnić okoliczności stwierdzające dopuszczalność wznowienia postępowania. Sąd nie ma zatem obowiązku wzywać wnoszącego skargę o wznowienie postępowania do uprawdopodobnienia dopuszczalności skargi, jeśli ze zgromadzonego w sprawie materiału ma wystarczające podstawy do rozstrzygnięcia o braku podstaw do wznowienia tego postępowania (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2012 r., II CZ 146/11 oraz z dnia 5 kwietnia 2012 r., II CZ 201/11). Nie chodzi przy tym o podanie w skardze o wznowienie błędnej podstawy skargi o wznowienie, jak twierdzi pełnomocnik skarżącego w zażaleniu, lecz brak przesłanek do wznowienia postępowania, jak wynikało z tych okoliczności (nie zaś przepisów), które powód wskazał w uzasadnieniu skargi i do czego Sąd Okręgowy się odniósł.

W niniejszej sprawie nie wystąpiło zatem naruszenie przez zaskarżone postanowienie art. 410 § 2 k.p.c., nie ma też naruszenia art. 328 § 2 k.p.c., ponieważ w uzasadnieniu tego postanowienia są wskazane przyczyny odrzucenia skargi. Wynikają zaś one z braku wypełnienia przynajmniej jednej przesłanki do wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem sądowym, o których mowa w art. 401 k.p.c. Jak trafnie wskazuje Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa w odpowiedzi na zażalenie, brak uwzględnienia przez sąd drugiej instancji nieważności postępowania, o której mowa w art. 379 pkt 6 k.p.c. stanowi naruszenie przepisów postępowania, które może mieć wpływ na wynik sprawy, ale niezależnie od braku przesłanek w niniejszej sprawie do takiego twierdzenia, to samo takie ustalenie nie stanowi wystarczającej przesłanki do stwierdzenia nieważności postępowania przed sądem drugiej instancji. Nie można więc twierdzić o nieważności w rozpoznawanej sprawie nieważności postępowania przed Sądami obu instancji. Stąd też na gruncie okoliczności wskazanych przez skarżącego nie ma podstaw do wznowienia postępowania zakończonego zaskarżonym wyrokiem.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. należało zażalenie oddalić, zasądzając koszty postępowania od

skarżącego na rzecz Skarbu Państwa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa na podstawie art. 98 w związku z art. 406 i 391 § 1 k.p.c. Orzekając o kosztach w tym zakresie zastosowano art. 102 k.p.c., biorąc pod uwagę sytuację majątkową skarżącego, która uniemożliwiła mu poniesienie kosztów postępowania w większym zakresie. Pełnomocnikowi skarżącego ustanowionemu z urzędu należało odmówić przyznania kosztów ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).